

Történelmi felfedezőúton a Székelyföld szívébe

2024

Májusban újra útra kelt a dózsás hetedikesek egy csoportja! Úticélunk újra Erdély volt, Székelyföldnek az a része, ahol testvériskolánk, a gyergyóditrói Siklódi Lőrinc Általános Iskola is található.

Határtalan izgalom, élmények, érzések, tapasztalatok... gondolatok, vélemények, örömök és mindebből következően a búcsút kísérő határtalan bánat...

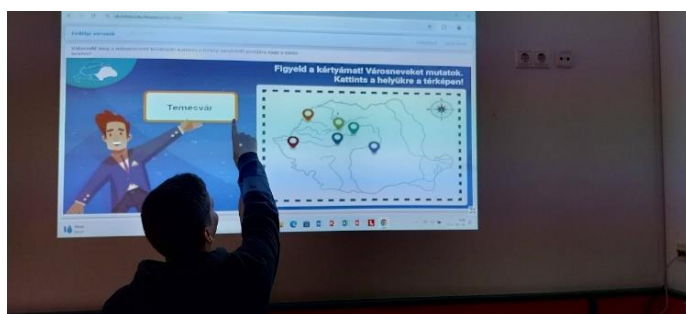
Pénteken indultunk 43 gyerekkel Erdélybe, Gyergyóditróba.

Elkészültünk, bepakoltunk, elindultunk...

A vezetőnk, Bokor Zsuzsa tanárnő mindent leszervezett, megbeszélte, átgondolt, kitalált, hónapok óta tartó szervezés állt mögötte, amit a ditrói kollégákkal folytatott. Ismerte a fogadó családokat, a gyerekeket, az ottani kollégákat. Tudta, hogy az ottaniak közül kinek milyen állata van, mit szeret csinálni a szabadidejében, hogy hívják a szüleit... Mindent aprólékosan, 10096-osan megtervezett. Ha valami késett, vagy esetleg nem úgy sikerült, ahogy szeretne volna, morcos

lett kissé, hiszen időt és energiát nem kímélve készítette elő a találkozást.

Az előkészítő órán és a témanapon is nagyon jól tudtuk használni a Barangoló digitális tartalomtárt, melyet a gyerekek később otthon is megtudták nézni újra.

Utunk első állomása Körösfő volt, ahol felkutattuk Vasvári kopjafáját, rövid koszorúzás és megemlékezés 48-as eseményekre. Körösfői négy fiatoronyos templom megtekintése és történetének megismerése.

Kolozsváron rövid séta a történelmi belvárosban. Megtekintettük Mátyás király lovas szobrát. A város esti fényeinél Mátyás király szülőházának valamint a Szent Mihály székesegyház gótikus

stílusjegyeinek megtekintése. Az első szállásunk Turdatúron lett volna, de egy csőtörés miatt Kolozsváron helyeztek el minket egy 4 csillagos Hotelben.

Második napon látogatás a tordai sóbányánál. Só keletkezéséről kaptunk felvilágosítást az idegenvezetőnkől, és annak gazdasági

szerepéről. A bányában megtapasztaltuk annak levegőjét és megbeszéltük az egészségre gyakorolt hatását.

A sétát tettünk a híres üdülőhelyen, Szovátán. Megnéztük heliotermikus tavát, a Medve-tavat. Beszéltünk a tó keletkezéséről, élettani hatásairól.

Este értünk Ditróba, ahol 4 napig voltunk. Idei utazásunk legnagyobb kihívása az volt, hogy a pandémia óta először a gyerekek nem közös szálláson, hanem a kis gyergyói település általános iskolájának vendégeiként az ottani hetedikeseknél, hatodikosoknál és ötödikeseknél laktak.

A fogadtatás is fantasztikus volt, nagy izgalommal várt bennünket a ditrói gyerekcsoport! A Művelődési Ház udvarán tolongott sok – sok szülő, tanár, gyerek. Nagyszerű érzés volt látni, ahogy az ismerősök – az online kapcsolatfelvétel már több héttel az utazás előtt elindult – egymást átölelve üdvözölték egymást, az újak pedig percek alatt megtalálták házigazdájukat. Már az első este nagy közös a „köz”-ön (Ditró központjában) történő focizással telt, vegyes és iskolai csapatok felváltva küzdöttek a spontán alakuló csapatsportban.

A harmadik nap reggelén ellátogattunk a Gyilkos-tóhoz és a Békás-szorosba. Megismertük a Gyilkos-tó legendáját és keletkezését. Majd gyalogtúra során megismerkedtünk a Békás-szoros természeti szépségével, kialakulásának geológiai viszonyaival.

A dózsás csoport délelőtti közös kirándulása alatt a település templomában elsőáldozás volt. A katolikus közösség egyik fontos ünnepe a fogadó családok közül sokakat érintett, így tanulóink is részesévé váltak e hagyománynak. Sokan részt vettek a családok ünneplésében, megismerkedtek távolabbi családtagokkal, rokonokkal. A ditrói gyerekek meséltek a dózsásoknak a nap menetéről, a templombeli eseményekről, így hetedikeseink még inkább bepillantást nyerhettek fogadóik életébe, részesévé válhattak a ditrói közösségnek. Sokakat délután a környékre vittek kirándulni, a helyi nevezetességek

mellett a község környékének természeti értékeivel is megismertették a vendégeket.

A negyedik nap egész napos ditrói program a helyi gyerekekkel.

Három lovasszekér különböző programokra vitte a gyerekeket, akiknek már a szekerekre való felkapaszkodás is élmény volt. A falun való többszöri „végigdöcögés” is hozzájárult ahhoz, hogy a dózsások a negyedik nap végére remekül tájékozódtak Ditrón, ismerték a legfontosabb helyeket, utcákat, vendéglátóik és azok barátainak, családjainak házáat. A különböző helyi programok között volt egy helyi finom specialitás, a galambas készítése, melynek rejtelseibe avatták be a gyerekeket.

A másik helyszínen Puskás Sándor kovácmester bemutatóját láthattuk, aki egy levélforma elkészítésének folyamatát mutatta meg. A gyerekek közül, aki akarta, maga is részese lehetett egy-egy rövid munkafolyamat erejéig ennek a kissé sem veszélytelen tevékenységnek. A munka produktumát meg is kaptuk, mindkét levél

az iskola falán őrzi a ditrói kovácműhelyben tett látogatásunk emlékét.

A harmadik helyszínen Mezei Tamás fazekasmester várt bennünket. Munkáinak rövid bemutatása után minden tanuló kapott egy darab agyagot, s a saját kezével ismerhette meg az anyag milyenségét, a formázás fortélyait, nehézségeit, a fazekas által használt szerszámokat, eszközöket. A munka során egy tál formát készítettek a gyerekek, majd az előre elkészített, vékonyra nyújtott agyagcsíkok segítségével díszíthették saját elkészült táljaikat. A formáknak, díszeknek csak a fantázia szabott határt, néhány egészen lenyűgöző alkotás is született, melyek közül többen is szerencsésen eljutottak Veszprémbe.

A nap során a ditrói gyerekekkel együtt látogattuk meg az ötezer főt befogadni képes Jézus Szent Szíve Székesegyházat, volt közös éneklés, pólókészítés, valamint folyamatosan mentek a sport programok az iskola tornatermében. Idén is részt vettünk a közös metázásban, ami szinte elmaradhatatlan program a gyerekeknek.

Az ötödik nap egész napos kirándulással telt el. Ellátogattunk a csíksomlyói búcsújáró helyre. Beszéltünk a kegyhely szerepéről, évszázados hagyományáról a nemzeti öntudat közösségformáló erejéről. A Barátok feredőjénél tanulmányoztuk a vulkáni utóműködés hatásait. A borvíz forrásnál megkóstoltuk a jellegzetes erdélyi borvizet.

Székyudvarhelyen megtekintettük az emlékparkot és Csabakirályfinál koszorút helyeztünk el, illetve a nemrég megnyílt Mini Erdély-parkot is megnéztük Szejkefürdőn. Farkaslakán megemlékeztünk Tamási Áronról. Majd a trianoni emlékműnél koszorúztunk.

Gyergyószárhegyen a délután folyamán megtekintettük a Lázár kastély csodálatos termeit és kiállító helységeit.

A hatodik nap reggelén könnyes búcsút vettünk vendéglátóinktól és elindultunk egy hosszú hazaútra, melynek során megálltunk és megcsodáltuk Marosvásárhely legszebb épületét, a Kultúrpalotát.

Este sétát tettünk Nagyvárad belvárosában. Felhívtuk a figyelmet az épületek jellegzetességeire, a szecesszió stílusjegyeire. Szent László székesegyház, püspöki palota és a kanonok sor bejárása.

Utolsó napon Nagyszalontán megtekintettük Arany János szülőházát, valamint az Arany-relikviákat a Csonkatoronyban.

Szekerezünk, galambast készítettünk, kovácsoltunk, fazekaskodtunk, bográcsgulyást ettünk, közösen énekeltünk, templomot látogattunk, ajándékokat adtunk és kaptunk, közös pólóban fotózkodtunk, számtalan fantasztikus embert ismertünk meg. Szerettek minket, megszerettek minket, visszavárnak minket, s természetesen alig várjuk mi és a gyerekek is, hogy viszontfogadhassuk őket. Soltész Gergő tanár úr mesélt a tájról, a történelemről, az ő tapasztalatairól, hiszen 19 éves kora óta járja Erdélyt. Új dolgokat tanultunk tőle, praktikákkal látott el minket. Az osztályfőnökök (7.a: Morvai Gabi, 7.b: Bokor Zsuzsa, 7.c; Soltész Gergő) gondoskodása és a kísérő dr. Bojnóczné Ficzer Judit (aki a dalokat tanította és vezényelte le) segítségével nélkül nem lett volna ez az út ilyen érzelmekkel teli, sodró, FANTASZTIKUS.

A gyerekek rendkívüliek voltak, figyeltek, betartották a szabályokat, aludtak, ha fáradtak voltak és ettek, ha éhesek voltak. Figyeltek ránk, kérdeztek és megfogadták a tanácsokat (többnyire). Nélkülük ez az út

nem sikerült volna így! A sofőrünk segítségével biztonságban eljutottunk Gyergyóditróba, onnan a Békásszorosba, a Gyilkos-tóhoz, Csiksomlyóra, Székelyudvarhelyre, Gyergyószárhegyre, Nagyváradra, Nagyszalontára, Tordára a sóbarlangba, Farkaslakára, Parajdra, Kőrösfőre, a Királyhágóhoz és számos olyan kis erdélyi faluba, ahol csupa hihetetlen faragással, díszítéssel, kézműves termékkel, kedves szóval találkoztunk és rengeteg szeretetet kaptunk. Hét gyönyörű, hosszú, érzelmekben gazdag határtalan napot töltöttünk el együtt gyerekek és tanárok. Kívánom mindenkinek, hogy vegyen részt egy ilyen úton és élje meg azt az élményt, amiben nekünk is részünk lehetett. Mindezt papírra vetette és érzelemmel megtöltötte M. Gyöngyösi Krisztina (kísérő tanár).